

Bilag 2

Resumé og hovedkonklusioner fra konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S' rapport om den offentlige filmstøtteordning.

Konsulentfirmaets undersøgelse bygger dels på indsamlede regnskabsoplysninger m.v. fra Det danske Filminstitut og Statens Filmcentral (herunder produktionsregnskaber for filmproduktion i årene 1980-1986), dels på en række interviews foretaget med filmområdets interessenter, dvs. personer fra institutioner, organisationer og virksomheder foruden diverse enkeltpersoner.

Endvidere er inddraget tidligere undersøgelser af filmbranchens forhold, herunder Rigsrevisionens beretning afgivet den 26. juni 1986 til statsrevisorerne om en undersøgelse af statsstøtten til spillefilmproduktionen i en 5-årig periode fra 1979-1983.

Følgende er en kort opsummerende gennemgang af hovedkonklusionerne i rapporten:

1. Af konsulentfirmaets undersøgelse fremgår, at omkostningerne ved filmproduktion i Danmark er steget kraftigt i perioden 1980-1986. Stigningen har været stærkest for spillefilmproduktion, hvor stigningen i perioden har været på gennemsnitlig 20 pct. pr. år målt i faste priser. Denne omkostningsstigning kan således ikke henføres til generelle prisstigninger, men skyldes et stadigt stigende ressourceforbrug og i særlig grad stigende lønudgifter. Omkostningsstigningen medfører, at man ikke har nået det kvantitative produktionsmål, som blev sat ved bevillingsforøgelsen i 1982, og at der med uændret bevillingsniveau produceres stadig færre film.

I den samme periode kan der iagttages et stadigt fald i tilskuertallet til spillefilm i biograferne. Dette medfører, at en spillefilmproduktion næppe vil kunne opretholdes uden offentlig støtte. Ud af biografernenes samlede omsætning tegner danske film sig i dag for op imod 20 pct. Denne omsætning er imidlertid særdeles vigtig for producenterne

af danske spillefilm, idet ca. 65-70 pct. af producenternes mulige indspilningsindtægter kommer fra det danske biografled.

Endvidere er der i den undersøgte periode foregået en meget kraftig udvikling på videomarkedet, idet såvel antallet af videovisningsmuligheder som antallet af film på video, herunder danske film, er steget stærkt. Antallet af seere til danske film på dette marked udgjorde i 1984 ca. 7,5 mill., hvor der til sammenligning blev solgt 2,7 mill. biografbilletter til danske film.

Udviklingen på videomarkedet understreger, at det samlede antal tilskuere til danske spillefilm er stærkt stigende. Videoudviklingen sammenholdt med den hastige teknologiske udvikling inden for elektroniske visningsmuligheder af film peger på, at der formentlig endnu er et uudnyttet indtægtpotentiale for spillefilm.

Blandt de kortfilm, der produceres i dag, er der et stort antal, som produceres uden offentlig støtte. Det må imidlertid slås fast, at kortfilm af visse typer ikke vil kunne eksistere uden statsstøtte.

TV 2-udviklingen må, under hensyn til det entrepriseprincip, som skal anvendes for en væsentlig del af egenproduktionen, antages at medføre en betydelig forøgelse af efterspørgslen efter tjenester inden for film og videoområdet. I denne forbindelse må man også være opmærksom på spørgsmålet om produktion af reklameindslag.

Filmbranchen og filmproduktion er kendetegnet ved et stærkt engagement, men beskæftigelsen er ofte kun periodisk, hvilket begrænser muligheden for at opnå større effektivitet og økonomisk rationel adfærd. Filmbranchen er endvidere kendetegnet ved, at enkelte virksomheder har interesse i flere led af branchens funktioner og aktiviteter og